

14 Ιουλίου, 1993

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στές]

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ ΑΛΛΩΣ ΓΙΟΥΡΟΥΚΚΗΣ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινικές Εφεσεις Αρ. 5564, 5566).

Φόνος εκ προμελέτης κατά παράβαση των άρθρων 203 και 204 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 86/83.

5 Απόπειρα φόνου κατά παράβαση του άρθρου 214(α) του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154, όπως τροποποιήθηκε από τον ίδιο Νόμο.

Απόδειξη — Συναυτουργός — Μαρτυρία συναυτουργού — Αρχές που διέπουν το θέμα προσέγγισης της μαρτυρίας συναυτουργού στην απουσία άλλης ενισχυτικής μαρτυρίας.

10 Απόδειξη — Αξιολόγηση μαρτυρίας — Άλλοθι — Αποδοχή του άλλοθι ή δημιουργία αμφιβολίας για την ύπαρξή του — Οδηγεί στην απαλλαγή του κατηγορουμένου — Η ανατροπή του άλλοθι εναπόκειται στην κατηγορούσα Αρχή.

15 Απόδειξη — Αξιοπιστία μαρτύρων — Ευρήματα γεγονότων με βάση την αξιοπιστία των μαρτύρων — Εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του πρωτόδικου Δικαστηρίου.

Λέξεις και Φράσεις — "Συναυτουργός".

20 Θύμα του φόνου ήταν η Μαίρη Τελώνη, 40 χρόνων, κάτοικος Λινόπετρας Λεμεσού και σύζυγος του πρώην κατάδικου Αντρέα Τελώνη από τον οποίο είχε ζητήσει διαζύγιο. Κατά τον χρόνο του εγκλήματος ήταν εγγεγραμμένη ιδιοκτήτρια ακίνητης περιουσίας αξίας ΛΚ200.000.- την οποία άφηνε με διαθήκη στην κόρη της.

25 Ο εφεσείων και ο συναυτουργός του εγκλήματος Νίκος Νικολάου ήταν στενοί φίλοι. Βρίσκονταν και οι δύο σε δύσκολη οικονομική κατάσταση. Συναντήθηκαν στις 14/1/1987 και ο εφεσείων υπέδειξε ότι θα μπορούσαν να λύσουν το πρόβλημα τους κλέβοντας από πλούσιο σπίτι στη Λεμεσό στο οποίο κατοικούσε μία γυναίκα.

Στις 15 Ιανουαρίου γύρω στις 5.30 μ.μ. συναντήθηκαν σε καθο-

ρισμένο τόπο φορώντας άλλα ρούχα από τα δικά τους τα οποία συμφώνησαν να κάψουν μετά την πραγματοποίηση των παράνομων σχεδίων τους για να εξαλείψουν τυχόν τεκμήρια. Στη συνέχεια μπήκαν σε αυτοκίνητο που οδηγούσε ο Νικολάου και ξεκίνησαν για την Λεμεσό, αφού προηγουμένως πέρασαν από το δάσος της Αθαλάσσας, κατόπιν οδηγιών του εφεσείοντα. Ο εφεσείων κατέβηκε και επέστρεψε σε λίγο κρατώντας μια κίτρινη τσάντα και ανέφερε στο Νικολάου ότι η τσάντα περιείχε κάτι για την ασφάλειά τους. Στη τσάντα υπήρχαν δύο όπλα και σφαιροθήκες.

Όταν έφθασαν στη Λεμεσό στάθμευσαν στην αυλή του σχολείου Λινόπετρας το οποίο βρίσκεται πίσω από το σπίτι της Τελώνη, φόρεσαν μάσκες και γάντια και αφού βεβαιώθηκαν ότι ήταν μόνη της, ο Νικολάου κτύπησε την πόρτα. Η Τελώνη δεν άνοιξε όταν δεν πήρε απάντηση στη ερώτηση της ποιού ήταν. Τότε ο εφεσείων και ο Νικολάου έφυγαν και επέστρεψαν σε λίγο πάλι στο σπίτι. Όταν η πόρτα άνοιξε τυχαία το θύμα είδε τον εφεσείοντα σκαρφαλωμένο στο κάγκελλο του περιτοιχίσματος. Έκλεισε αμέσως την πόρτα και άρχισε να καλεί για βοήθεια. Τότε ο Νικολάου εισηγήθηκε να φύγουν και όταν ο ίδιος επέστρεψε πίσω στο αυτοκίνητο άκουσε 2-3 πυροβολισμούς από το σπίτι. Η Τελώνη βρέθηκε νεκρή το ίδιο βράδυ μέσα στην αυλή της σε στενό διάδρομο μεταξύ της κουζίνας και του γκαράζ. Την ίδια νύκτα έγινε επίσης απόπειρα φόνου εναντίον του Λούκα Αριστείδου Χαραλάμπους ο οποίος βρισκόταν στο σπίτι της αδελφής του απέναντι από την αυλή του σχολείου Λινόπετρας ο οποίος όταν άκουσε τους πυροβολισμούς και είδε τους δράστες να φεύγουν τους κατεδίωξε με το αυτοκίνητό του. Όταν ο εφεσείων αντελήφθη τις προθέσεις του Χαραλάμπους έβγαλε το κορμί του έξω από το αυτοκίνητο και πυροβόλησε εναντίον του Χαραλάμπους.

Κατά την επιστροφή προς Λευκωσία το αυτοκίνητο χάλασε. Οι δράστες αποφάσισαν να το αφήσουν και ο κατηγορούμενος εισηγήθηκε ότι έπρεπε να επιστρέψουν το συντομότερο δυνατό στη Λευκωσία για να μπορέσουν να δημιουργήσουν άλλοθι. Αφού άλλαξαν τα ρούχα τους και τα έβαλαν σε γκιρίζα τσάντα επέστρεψαν στη Λευκωσία με "Ωτο - στοπ". Κατέβηκαν από το ταξί που τους μετέφερε και κατευθύνθηκαν περπατητοί στο μέρος που ξεκίνησαν αρχικά και αφού έβγαλαν όλα τα ρούχα που είχαν στη γκιρίζα τσάντα τα έκαψαν. Τις τσάντες (κίτρινη και γκιρίζα) τις πέταξαν σε θάμνους.

Στη συνέχεια ο Νικολάου κατόπιν εισήγησης του εφεσείοντα τηλεφώνησε στην αρραβωνιαστικιά του εφεσείοντα και τη ρώτησε αν ήξερε που βρισκόταν και της ανέφερε ότι δεν βρέθηκαν μαζί.

Σε κατάθεση προς την Αστυνομία ο Νικολάου εξιστόρησε όλα τα γεγονότα της εγκληματικής επιχείρησης. Ο ίδιος κρίθηκε συναυτουργός. Κατά την ακρόαση τέθηκαν ενώπιον του Κακουργιοδικείου τα παραδεκτά γεγονότα σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19 του περί Αποδείξεως Νόμου Κεφ. 9 όπως τροποποιήθηκε από τον περί Αποδείξεως (Τροποποιητικό) Νόμο 86 του 1986.

5 Το Κακούργιοδικείο βασίστηκε πάνω στη μαρτυρία του Νικολάου για να καταλήξει στα ευρήματά του αφού προειδοποίησε τον εαυτό του για τον κίνδυνο αποδοχής της μαρτυρίας αυτής που προερχόταν από συναυτουργό του εγκλήματος. Η αξιοπιστία του Νικολάου εξετάστηκε σε συσχετισμό με την μαρτυρία όλων των μαρτύρων κατηγορίας καθώς και σε συσχετισμό με την ολότητα της μαρτυρίας ενώπιον του Κακούργιοδικείου το οποίο ενόψει και της πολύ καλής εντύπωσης που ο ίδιος έκαμε από το εδώλιο του μάρτυρα, αποφάσισε να την αποδεχτεί χωρίς άλλη ενισχυτική μαρτυρία.

10 Το άλλοθι του εφεσείοντα απορρίφθηκε από το Κακούργιοδικείο το οποίο βρήκε περαιτέρω ότι:

α) Ο κατηγορούμενος ήταν το πρόσωπο που ήταν με τον Νικολάου.

15 β) Ο θάνατος του θύματος ήταν το αποτέλεσμα πυροβολισμών που έριξε ο εφεσείων εναντίον του, ενώ ο Νικολάου είχε φύγει από τη σκηνή του εγκλήματος μετά το άνοιγμα της μπροστινής πόρτας του σπιτιού.

20 γ) Ο εφεσείων πυροβόλησε εναντίον του Χαράλαμπος από το αυτοκίνητο που οδηγούσε ο Νικολάου στην προσπάθειά τους να διαφύγουν.

Λόγοι έφεσης

25 1. Σύγκρουση της μαρτυρίας του συναυτουργού πάνω στην οποία βασίστηκε η καταδίκη με άλλη ανεξάρτητη μαρτυρία με αποτέλεσμα η καταδίκη να καθίσταται ανασφαλής και στις δύο κατηγορίες.

30 2. Υποβάθμιση ανεξάρτητης μαρτυρίας η οποία ερχόταν σε αντίθεση με το εύρημα του Κακούργιοδικείου σε ότι αφορά την ώρα της συνάντησης του εφεσείοντα με τον Νικολάου κατά την οποία κατ' ισχυρισμό αποφασίστηκε η διάπραξη της ένοπλης ληστείας. Επίσης ότι το εύρημα αυτό ερχόταν σε αντίθεση με την ώρα που ανέφερε στη μαρτυρία του ο Νικολάου.

35 3. Παράλειψη εξέτασης με τη μεγαλύτερη δυνατή προσοχή και καχυποψία από το Κακούργιοδικείο της μαρτυρίας του συναυτουργού προτού την αποδεχτεί στην απουσία οποιασδήποτε άλλης ενισχυτικής και ανεξάρτητης μαρτυρίας.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι:

40 1. Μετά από εξέταση της μαρτυρίας στην ολότητά της εξάγεται το συμπέρασμα ότι η προσέγγιση του Κακούργιοδικείου ήταν η ορθή από νομικής πλευράς και σε ότι αφορά την εκτίμηση και αξιολόγηση της προσαχθείσης μαρτυρίας. Επίσης έδωσε εκτεταμένη αιτιολογία στο σκεπτικό της απόφασής του για τους λόγους

που αποδέχτηκε την μια ή την άλλη εκδοχή και δεν έχει προβληθεί οποιοσδήποτε λόγος που θα δικαιολογούσε επέμβαση στα ευρήματά του και στα συμπεράσματά του που στηρίζονται πάνω στην αξιοπιστία των μαρτύρων όπως την αξιολόγησε έχοντας την ευκαιρία να ακούσει και να δει τους μάρτυρες και να κρίνει την όλη τους συμπεριφορά.

5

2. Οι δύο υποθέσεις που επικαλέσθηκε ο εφεσείων δεν τον βοηθούν γιατί οι αρχές που καθορίστηκαν σ' αυτές ήταν οι αρχές που επικαλέσθηκε το ίδιο το Κακούργιοδικείο. Η οποιαδήποτε διαφορά έγκειται στα διαφορετικά γεγονότα πάνω στα οποία εφαρμόστηκαν οι καθιερωμένες αυτές αρχές στις δύο πιο πάνω υποθέσεις.

10

3. Το Κακούργιοδικείο δεν ενήργησε κατά τρόπο αντίθετο προς τα κριτήρια που τέθηκαν στην υπόθεση *Zacharia v The Republic* όταν εδέχετο τη μαρτυρία του συναυτουργού.

Οι εφέσεις απορρίπτονται.

15

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Demetriou v. The Republic (1961) C.L.R. 309·

Davis v. D.P.P. [1954] 1 All E.R. 507 (H.L.)·

Zacharia v. The Republic (1962) C.L.R. 52·

D.P.P. v. Hester [1972] 3 All E.R. 1056 (H.L.)·

20

D.P.P. v. Kilbourne [1973] A.C.729 (H.L.)·

Boardman v. D.P.P. [1974] 3 All E.R. 807 (H.L.)·

R. v. Turner 61 Cr. App. R. 67·

Liatsos v. The Police (1968) 2 C.L.R. 15·

Vouniotis v. The Republic (1975) 2 C.L.R. 34·

25

Psaras v. The Republic (1987) 2 C.L.R. 132·

A.G. of Hong Kong v. Wong Munk Pink [1987] 2 All E.R. 488·

R v. Spencer [1986] 2 All E.R. 928·

R v. Slack [1989] 3 All E.R. 90·

Hui Chi-Ming v. R [1991] 3 All E.R. 89·

30

Εφέσεις εναντίον Καταδίκης και Ποινής.

Εφέσεις εναντίον της καταδίκης και της ποινής από τον

- Ανδρέα Αριστοδήμου άλλως Γιουρούκης ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 17 Ιανουαρίου, 1992 από το Κακούργιοδικείο Λευκωσίας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 3691/87) στην κατηγορία φόνου εκ προμελέτης κατά παράβαση των άρθρων 203 και 204 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 και στη κατηγορία για απόπειρα φόνου κατά παράβαση του άρθρου 214 (α) του Ποινικού Κώδικα και καταδικάστηκε από τον Καλλή Π.Ε.Δ., Σ. Νικολαΐδη, Α.Ε.Δ. και Πασχαλίδη, Ε.Δ. σε φυλάκιση 17 χρόνων για τον φόνο και 7 χρόνων για την απόπειρα.

Χρ. Κιτρομηλίδης, για τον εφεσεΐοντα.

Γλ. Χ" Πέτρου, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη.

15

Cur. adv. vult.

Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο εφεσεΐων βρέθηκε ένοχος από το μόνιμο Κακούργιοδικείο στις πιο κάτω δύο κατηγορίες:

- (1) Φόνο εκ προμελέτης κατά παράβαση των άρθρων 203 και 204 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 86/83.
- (2) Απόπειρα φόνου κατά παράβαση του άρθρου 214 (α) του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 86/83."

- Θύμα του φόνου ήταν η Μαίρη Τελώνη και θύμα της απόπειρας φόνου ο Λούκας Αριστεΐδου Χαραλάμπους και οι δύο από τη Λεμεσό.

- Ο εφεσεΐων είχε βρεθεί ένοχος στις δύο αυτές κατηγορίες από το Κακούργιοδικείο Λεμεσού στις 31 Φεβρουαρίου 1987. Στις 4 Μαΐου 1990, το Εφετείο διέταξε επανεκδίκαση της υπόθεσης με την απόφαση του στην Ποινική Έφεση αρ. 4893. Λόγω όμως σοβαρού τραυματισμού του βασικού μάρτυρα κατηγορίας Νίκου Νικολάου, του συ-

ναυτουργού του εγκλήματος, από έκρηξη βόμβας που τοποθετήθηκε κάτω από το αυτοκίνητό του, η ακρόαση της υπόθεσης άρχισε στις 25 Νοεμβρίου 1991 και συμπληρώθηκε στις 10 Ιανουαρίου 1992.

Κατά την ακρόαση της υποθέσεως οι δύο πλευρές επωφελήθηκαν από τις διατάξεις του Άρθρου 19 του περί Αποδείξεως Νόμου, Κεφ. 9, όπως τροποποιήθηκε από τον περί Αποδείξεως (Τροποποιητικό) Νόμο του 1986 (Νόμος αρ. 86 του 1986) και έθεσαν ενώπιον του Κακουργιοδικείου τον πιο κάτω αριθμό παραδεχτών γεγονότων από τα οποία παρέθεσε εκείνα τα οποία κατά την κρίση του το Κακουργιοδικείο θεωρούσε σχετικά για τους σκοπούς της απόφασής του στην παρούσα υπόθεση. 5 10

Αυτά είναι τα ακόλουθα:

"1. Η Μαίρη Ανδρέα Τελώνη, ηλικίας 40 ετών, κατοικούσε στην οδό Πετρόμπεη αρ. 9 με την ανήλικη θυγατέρα της Καρμέλλα. Το πατρικό της όνομα ήταν Μαίρη Ευάνθη Κυριάκου. Μετά το γάμο της με τον Ανδρέα Χαριδήμου Τελώνη το όνομα της έγινε Μαίρη Ανδρέα Τελώνη. 15

2. Η Μαίρη Τελώνη ήταν η εγγεγραμμένη ιδιοκτήτρια του τεμαχίου 93/2/1/1 του Φ/Σχ. 54/51 που βρίσκεται στη γωνιά της Λεωφ. Κολωνακίου και της οδού Πετρόμπεη, έκτασης 3 στρεμμάτων και η αξία του κατά το χρόνο του εγκλήματος ήταν £200,000.- 20

3. Ο Ανδρέας Χαριδήμου Τελώνης ήταν κατάδικος στις Κεντρικές Φυλακές από τις 31/1/1984 μέχρι 7/12/1987. 25

4. Στις αρχές του 1985 η Μαίρη Τελώνη μέσω του δικηγόρου της κ. Φωτάκη Αποστολίδη καταχώρησε στο Εκκλησιαστικό Δικαστήριο Λεμεσού την αίτηση διαζυγίου με αρ. 73/1985 και μεταξύ Οκτωβρίου και Νοεμβρίου 1986 ζήτησε από το δικηγόρο της να της ετοιμά- 30

σει διαθήκη με την οποία θ' άφηνε ως μοναδικό κληρονόμο της την κόρη της Καρμέλλα.

5 5. Το αυτοκίνητο ΗΥ 789 είναι εγγεγραμμένο στο όνομα της Καίτης Στυλιανάκη. Η Καίτη Στυλιανάκη στις 11/1/1987 έδωσε το αυτοκίνητό της στον αδελφότεχνο του συζύγου της Νίκο Νικολάου που ανάλαβε να φροντίσει για την επιδιόρθωση και το βάψιμο του αυτοκινήτου αυτού.

10 6. Στις 13/1/1987 ο Νίκος Νικολάου πήρε το αυτοκίνητο ΗΥ 789 στον Ανδρέα Μαυρουδή που διατηρεί γκαράζ στο Στρόβολο για να του κάμει σέρβις. Ο Ανδρέας Μαυρουδής του έκανε σέρβις και αφού ήλεγξε τη μηχανική του κατάσταση και είδε ότι δεν παρουσίαζε κανένα πρόβλημα το παράδωσε στο Νίκο Νικολάου
15 στις 14/1/1987.

20 7. Το Δημοτικό Σχολείο Λινόπετρας στις 15/1/1987 λειτούργησε κανονικά. Όταν έφυγαν από το σχολείο οι δάσκαλοι και οι μαθητές του σχολείου τα δέντρα του κήπου ήταν όλα εντάξει. Την επομένη μια μιμόζα βρέθηκε καταστραμμένη από ρόδα αυτοκινήτου και μια ακακία φαινόταν πατημένη. Επίσης το καφάσι (Τεκμήριο 1) που προστάτευε την ακακία έλειπε από τη θέση του.

25 8. Στις 15/1/1987 το βράδυ, η Μαίρη Τελώνη βρέθηκε νεκρή μέσα στην αυλή της σ' ένα στενό διάδρομο που σχηματίζει ο τοίχος της κουζίνας μαζί με τον τοίχο του γκαράζ.

30 9. Λίγο μετά τη διάπραξη του εγκλήματος δόθηκε στην Αστυνομική Διεύθυνση Λεμεσού ο αριθμός του αυτοκινήτου με το οποίο διέφυγαν οι δράστες. Γύρω στις 21.00 ώρα το βράδυ της 15/1/1987 η Αστυνομία αφού εξακρίβωσε τον ιδιοκτήτη του αυτοκινήτου ΗΥ 789 πληροφορήθηκε ότι το πρόσωπο που το είχε στην κατοχή του ήταν ο Νίκος Νικολάου και αμέσως η Αστυ-
35 νομία άρχισε να τον αναζητά.

10. Το αυτοκίνητο ΗΥ 789 βρέθηκε από τον Αστ. 823 Ανδρέα Γιάλλουρο στις 22.20 της 15/1/1987 εγκαταλελειμμένο λίγο μετά την αερογέφυρα Ψεματισμένου στο αριστερό παγκέττο του νέου δρόμου Λευκωσίας-Λεμεσού με κατεύθυνση τη Λευκωσία και τέθηκε υπό φρούρηση μέχρι της 5.30 ώρα της 16/1/1987 που παραλήφθηκε από τον Αστυνόμο Χρ. Γεωργίου και μεταφέρθηκε στο Αρχηγείο της Αστυνομίας για τις σχετικές εξετάσεις. Κατά την εν λόγω περίοδο το αυτοκίνητο ΗΥ 789 βρισκόταν υπό την ασφαλή φύλαξη της Αστυνομίας και ουδείς αναρμόδιος επενέβη σ' αυτό. 5
10

11. Στις 22.45 ώρα της 15/1/1987 ο Λοχίας 2728 Χρίστος Κόλιας και ο Αστ. 4175 με υπηρεσιακό αυτοκίνητο πήγαν στην οικία του Λοχία Ανδρέα Ναπολή απ' όπου παρέλαβαν τον Νίκο Νικολάου και τον μετέφεραν στο Τ.Α.Ε. Στροβόλου." 15

Ο Dr. Peter Vanezis εξέτασε το πτώμα του θύματος και διαπίστωσε τα θανατηφόρα και άλλα τραύματα τα οποία προκλήθηκαν στο πτώμα της από τη χρήση επαναληπτικού πυροβόλου όπλου, τύπου Καλασνίκωφ 7.62 διαμετρήματος. Η αιτία του θανάτου ήτο τραύμα από πυροβολισμό στην κεφαλή. 20

Η υπόθεση της κατηγορούσας Αρχής στηριζόταν σε ένα πολύ μεγάλο βαθμό πάνω στη μαρτυρία του Νίκου Νικολάου ο οποίος έλαβε μέρος μαζί με τον εφεσείοντα στην επιχείρηση η οποία είχε σαν κατάληξη τη διάπραξη των πιο πάνω αδικημάτων. 25

Θα πρέπει να σημειωθεί εδώ ότι ο Νικολάου με δική του παραδοχή καταδικάστηκε σε συντρέχουσες ποινές φυλάκισης τεσσάρων ετών, στις κατηγορίες συνωμοσίας για διάπραξη ένοπλης ληστείας, μεταφορά πυροβόλων όπλων και πυρομαχικών και παροχή συνδρομής σε δράστη φόνου εκ προμελέτης. Κατά το χρόνο της εκδίκασης από το Κακουργιοδικείο της παρούσας υπόθεσης είχε ήδη εκτίσει την ποινή του. 30

Ο εφεσείων και ο Νικολάου ανέπτυξαν μια στενή φιλία στην οποία συντέινε το ενδιαφέρον τους στις μοτοσυκλέτες. Στις 14 Ιανουαρίου 1987, μετά από ανταλλαγή σκέψεων αναφορικά με τη δύσκολη οικονομική κατάσταση που και οι δύο βρίσκοντο, ο εφεσείων υπέδειξε ότι θα μπορούσε να εξασφαλίσουν μερικές χιλιάδες λίρες κλέβοντας από πλούσιο σπίτι στη Λεμεσό στο οποίο υπήρχε μια γυναίκα. Λόγω όμως κάποιου οδικού ατυχήματος που συνέβηκε σε γνωστό τους πρόσωπο, οι λεπτομέρειες του οποίου δεν έχουν σημασία για την παρούσα υπόθεση, αναβλήθηκε η μετάβασή τους στη Λεμεσό, για την επαύριο.

Στις 15 Ιανουαρίου γύρω περίπου στις 5:30 μ.μ. ο εφεσείων έφθασε στον καθορισμένο τόπο και κρατούσε ένα δοχείο το οποίο περιείχε βενζίνη το οποίο έκρυψε κάπου εκεί. Φόρεσε τις φόρμες και τα παπούτσια που του έδωσε ο Νικολάου, ο οποίος φόρεσε το πανταλόνι που του έδωσε ο εφεσείων.

Είχε διευθετηθεί να φορέσουν άλλα ρούχα από τα δικά τους και μετά τη πραγματοποίηση των παρανόμων σχεδίων τους να τα αλλάξουν και να τα κάψουν, όπως ήταν η συνήθεια του εφεσείωντα να κάμνει μετά τη διάπραξη κάποιου αδικήματος, για να μη αφήνει τεκμήρια.

Μπήκαν στο αυτοκίνητο του Νικολάου με αριθμό εγγραφής ΗΥ 789, και ξεκίνησαν για τη Λεμεσό. Με οδηγίες του εφεσείωντα ο Νικολάου οδήγησε το αυτοκίνητο στο φράχτη της Αθαλάσσας, γιατί όπως του είπε ο εφεσείων κάτι ήθελε να πιάσει από εκεί. Κατέβηκε από το αυτοκίνητο, προχώρησε μέσα στο δάσος και σε λιγότερο από δέκα λεπτά επέστρεψε με μια κίτρινη τσάντα. Σε ερώτηση του Νικολάου ο εφεσείων είπε ότι η τσάντα περιείχε κάτι για την ασφάλειά τους. Στη διάρκεια της διαδρομής ο εφεσείων έβγαλε από την τσάντα ένα όπλο τυλιγμένο μέσα σε σακούλι νάιλον το οποίο και έδειξε στο Νικολάου. Αυτός πρόσεξε ότι μέσα στην τσάντα υπήρχαν σφαιροθήκες και ακόμη ένα όπλο τυλιγμένο μέσα σε νάιλον.

Τελικά έφθασαν στη Λεμεσό σε σημείο που υπέδειξε ο

εφεσείων και περνώντας έξω από το σπίτι της Μαιίρης Τελώνη πρόσεξαν ένα αυτοκίνητο σταθμευμένο μέσα στο γκαράζ του σπιτιού και ένα άλλο έξω στο δρόμο. Αυτό τους έκανε να υπολογίσουν ότι υπήρχαν ξένοι στο σπίτι. 5
 Στάθμευσαν μέσα στην αυλή του σχολείου το οποίο βρίσκεται πίσω από το σπίτι κοντά στην είσοδο της αυλής με το αυτοκίνητο να βλέπει προς το δρόμο. Φόρεσαν και οι δύο γάντια και κατέβηκαν από το αυτοκίνητο. Ο εφεσείων κρατούσε την κίτρινη τσάντα. Βγήκαν από την αυλή και κάθισαν κάτω από ένα δέντρο και ο εφεσείων έβγαλε το 10
 όπλο από την τσάντα καθώς επίσης και δύο μάσκες. Φόρεσαν τις μάσκες και προχώρησαν προς το σπίτι της Τελώνη. Άκουσαν συνομιλίες και ο Νικολάου εισηγήθηκε ματαιώση της επιχείρησης αλλά ο εφεσείων επέμενε να περιμένουν λίγο και επέστρεψαν πίσω στο σημείο που φόρεσαν τις μάσκες. Πρόσεξαν να ανάβει το φως της βεράντας του σπιτιού και το άλλο αυτοκίνητο να φεύγει. Αποφάσισαν τότε να πάνε πίσω στο σπίτι. Ο Νικολάου κτύπησε την πόρτα αλλά όταν ρώτησε η Τελώνη ποιοί 15
 ήταν αυτοί δεν απάντησαν και εκείνη δεν άνοιξε την πόρτα. Έφυγαν και μετά επέστρεψαν πάλι στο σπίτι και ενώ ο εφεσείων ήτο σκαρφαλωμένος πάνω στο κάγκελο του περιτοιχίσματος τυχαία άνοιξε η κυρία είσοδος και η γυναίκα είδε τον εφεσείοντα. Μονομιάς έκλεισε την πόρτα και άρχισε να φωνάζει βοήθεια. Ο Νικολάου εισηγήθηκε να φύγουν και ξεκίνησε να φύγει. 25

Το Κακουργιοδικείο συνόψισε τη μαρτυρία του Νικολάου όπως πιο κάτω:-

'''Όταν βρισκόταν περίπου εις τα τέλια του σχολείου', άκουσε τζάμι που έσπαζε και οι φωνές ακούονταν πιο καθαρές. Κατευθύνθηκε προς το αυτοκίνητο τρέχοντας. 30
 Πρόσεξε έξω από το σχολείο ότι ένα πρόσωπο πήγαινε προς το σπίτι της Τελώνη. Σταμάτησε να τρέχει και προχώρησε 'περπατητός' προς το αυτοκίνητο για να μην κινήσει υποψίες. Μπήκε μέσα στο αυτοκίνητο, δεν θυμόταν αν το ξεκίνησε αλλά -πάντως - την ώρα που 35
 ήταν εκεί στο αυτοκίνητο 'άκουσε πυροβολισμούς' από

το σπίτι. Πρέπει να ήταν 2-3 πυροβολισμοί. Αποφάσισε να φύγει και να αφήσει τον κατηγορούμενο εκεί να βρει τρόπο να επιστρέψει, διότι εκείνη την ώρα 'συνειδητοποίησε πού έμπλεξε'. ' Έδωσε μέσα σε ένα αδιέξοδο

5 μέσα στην αυλή του σχολείου'. Την ώρα 'που έβαλε πινινή είδε τον κατηγορούμενο που ερχόταν προς το μέρος του. Σταμάτησε, τον έβαλε μέσα και ξεκίνησαν'. Ο κατηγορούμενος κάθησε στη θέση του συνοδηγού. Ο Νικολάου υπολόγισε ότι ο κατηγορούμενος 'έπαιξεν'

10 την γυναίκα και τον ρώτησε γιατί την 'έπαιξεν'. Ο κατηγορούμενος του απάντησε: "Έβγαλεν μου τη μάσκα και με δάκκασεν πάνω στο χέρι'. Βγήκαν από την αυλή του σχολείου στον δρόμο και έστριψαν αριστερά. Πίσω τους είδαν φάτα αυτοκινήτου και υπολόγισαν ότι κάποιος τους καταδίωκε και φοβήθηκαν. Ο κατηγορούμενος 'έβγαλε το κορμί του, το κεφάλι του με το όπλο έξω και πυροβόλησε το αυτοκίνητο που ερχόταν από πίσω', το οποίο σταμάτησε. Στη συνέχεια κατευθύνθηκαν προς τη Λευκωσία μέσον του παραλιακού δρόμου. Ενώ βρίσκοντο πάνω στον παραλιακό δρόμο, το αυτοκίνητο ξαναχάλασε. Το επιδιόρθωσε και ξεκίνησαν για τη Λευκωσία μέσον του νέου δρόμου Λευκωσίας-Λεμεσού. Πριν τη Χοιροκοιτία 'έμεινε το αυτοκίνητο και δεν ξεκινούσε με τίποτε'. Ο κατηγορούμενος εισηγήθηκε ότι έπρεπε να παν 'όσο πιο γρήγορα στη Λευκωσία για να μπορέσουν να δημιουργήσουν άλλοθι'. Σταμάτησαν το αυτοκίνητο στα αριστερά του νέου δρόμου Λευκωσίας-Λεμεσού κοντά στη γέφυρα 'του ψεματισμένου'. Πήδησαν πάνω από 'τα ττέλια' περιφραξης του δρόμου, απομακρύνθηκαν από τον δρόμο και άλλαξαν τα ρούχα τους. Τα ρούχα που έβγαλαν τα έβαλαν σε μια άλλη γκρίζα τσάντα δική του Νικολάου (Τεκμήριο 61). Επέστρεψαν στον δρόμο και άρχισαν να κάμνουν "Ωτοστοπ'. Σταμάτησε ένα ταξί. Ο οδηγός του τους είπε ότι πήγαινε προς τη Λάρνακα αλλά μπορούσε να τους πάρει στη Λευκωσία. Κάθησαν και οι δύο εις το πίσω μέρος του ταξί. Ο Νικολάου κάθησε πίσω από τον οδηγό και δίπλα στον Νικολάου κάθησε ο κατηγορούμενος. Ο Νικολάου κρατούσε την γκρίζα τσάντα και ο

κατηγορούμενος την κίτρινη. Όταν έφτασαν στα φώτα της Βιομηχανικής Περιοχής Στροβόλου 'είχεν 'road-block' αστυνομικό που έκαμνε έλεγχο εις τα αυτοκίνητα'. Πέρασαν από το 'road-block' και σε ένα σημείο πριν από τα φώτα του 'Καλησπέρα' που δεν φαίνεται από το οδόφραγμα, ο κατηγορούμενος έκαμε νόημα στον Νικολάου να πει του 'ταξιτζή' να σταματήσει. Στη διάρκεια της παραμονής τους στο ταξί, ο μόνος που μιλούσε με τον οδηγό του ήταν ο Νικολάου και αυτό σύμφωνα με προτροπή του κατηγορουμένου ο οποίος του είχε πει προηγουμένως να μιλήσει αυτός - ο Νικολάου - στη γυναίκα, επειδή ο κατηγορούμενος ήταν γνωστός στην αστυνομία και μπορούσε 'είτε από τη φωνή του είτε από οτιδήποτε να τον αναγνωρίζει'. Κατέβηκαν από το ταξί και αφού ο Νικολάου πλήρωσε τον οδηγό κατευθύνθηκαν 'περπατητοί' προς το μέρος από το οποίο είχαν ξεκινήσει αρχικά και είχαν αφήσει και το 'τάγκι' με την βενζίνη. Έβγαλαν όλα τα ρούχα που είχαν μέσα στην τσάντα, τα περιέλουσαν με την βενζίνη που ήταν μέσα στο 'τάγκι', έβαλαν και το τάγκι πάνω στα ρούχα, τα έκαψαν και έφυγαν από εκεί αμέσως παίρνοντας μαζί τους και τις δύο τσάντες. Προχώρησαν λίγο πιο κάτω και 'πέταξαν τις τσάντες μέσα σε κάτι θάμνους'. Στο μεταξύ ο Νικολάου φοβόταν ότι κάποιος θα είχε πάρει τον αριθμό του αυτοκινήτου και η σύλληψή τους ήταν ζήτημα χρόνου. Ο κατηγορούμενος 'για να του βγάλει την ιδέα ότι δεν μπορούσε να συμβεί κάτι τέτοιο αποφάσισε να παν να τηλεφωνήσουν στο σπίτι του Νικολάου και στο σπίτι της αρραβωνιαστικιάς του'. Τηλεφώνησε από ένα θάλαμο στο Συνοικισμό Στρόβολος 3, 'δίπλα από εκεί που πέταξαν τις τσάντες'. Δεν απάντησε κανένας από το σπίτι του Νικολάου. Από το σπίτι της αρραβωνιαστικιάς του κατηγορουμένου απάντησε στο τηλέφωνο η αρραβωνιαστικιά του. Της μίλησε ο Νικολάου. Τη ρώτησε πού ήταν ο κατηγορούμενος και του απάντησε ότι 'ήρτεν με σκοπόν να τον βρει' - τον Νικολάου. Της είπε ότι δεν βρέθηκαν και τη ρώτησε αν τον εξήτησε - τον κατηγορούμενο - κανένας άλλος. Του απάντησε ότι τον εξήτησε ένας άλλος

φίλος του. Στη συνέχεια κατευθύνθηκαν προς το σπίτι
 της αρραβωνιαστικιάς του κατηγορουμένου. Ο τελευ-
 ταιός μπήκε μέσα στο σπίτι, ήθελε, όπως είπε στο Νικο-
 λάου, να κάμει ένα 'μπάνιο' και να τον δουν ότι ήταν
 5 στη Λευκωσία. Ο Νικολάου, στο μεταξύ, ήθελε να φέρει
 το αυτοκίνητο στη Λευκωσία. Συμφώνησαν με τον κα-
 τηγορούμενο να πάει - ο Νικολάου - να πάρει το αυτο-
 κίνητο του συνεταίρου του (Μ.Κ.45) και να παν και οι
 δύο να φέρουν το αυτοκίνητο. Έτσι ο Νικολάου άφησε
 10 τον κατηγορούμενο στο σπίτι της αρραβωνιαστικιάς
 του και κατευθύνθηκε 'περπατητός' προς το σπίτι του
 συνεταίρου του (Μ.Κ.45) στην περιοχή Ρ.Ι.Κ. Ο συνε-
 ταίρος του δεν ήταν στο σπίτι του. Συνάντησε τον πα-
 τέρα του συνεταίρου του (Μ.Κ.17) ο οποίος είναι λο-
 15 χίας της Αστυνομίας. Μόλις μπήκε μέσα ο τελευταίος
 του είπε ότι τον ζητά η αστυνομία για ένα έγκλημα. Ο
 Νικολάου του είπε ότι δεν είχε ιδέα και του ζήτησε να
 ειδοποιήσει την αστυνομία να παν να τον πιάσουν να
 δουν τί συμβαίνει. Πράγματι, ο Μ.Κ.17 τηλεφώνησε
 20 στην αστυνομία και σε λίγο ο Νικολάου παραλήφθηκε
 από άντρες της ΜΜΑΔ και μεταφέρθηκε στο Τ.Α.Ε.
 στο Στρόβολο. Εκεί συνάντησε αριθμό αξιωματικών
 της αστυνομίας, τους κ. Κωμοδίκη, Φράγκο και Ποτα-
 μάρη. Τον πληροφόρησαν ότι ήταν ύποπτος για φόνο
 και του έκαναν διάφορες ερωτήσεις. Τον ρώτησαν, επί-
 25 σης, και για τις κινήσεις του. Αρνήθηκε οποιαδήποτε
 συμμετοχή και στη συνέχεια του είπαν ότι επρόκειτο να
 τον μεταφέρουν στη Λεμεσό 'γιατί ήταν υπόθεση της
 Λεμεσού'. Βγήκε έξω από το γραφείο του Τ.Α.Ε. και πε-
 ριμένε μέχρις ότου ετοιμασθούν για να ξεκινήσουν για
 τη Λεμεσό. Ενώ περιμένε, πρόσεξε να φέρνουν τον κα-
 30 τηγορούμενο εκεί στο Τ.Α.Ε. Διερωτήθηκε γιατί να τον
 φέρουν και υπολόγισε ότι πρέπει να 'κατάλαβε η αστυ-
 νομία ότι είναι εκείνοι που διέπραξαν το έγκλημα και
 τους συνέλαβε'. Στο δρόμο προς τη Λεμεσό και 'άμα
 35 είδε ότι ήταν τελειωμένη η υπόθεση για την αστυνομία',
 τους είπε ότι θέλει να δώσει κατάθεση για το τί έγινε να
 ξεκαθαρίσει τη θέση του. Επέστρεψαν προς τη Λευκω-
 σία και τους οδήγησε στο μέρος που είχαν πετάξει τις

δύο τσάντες. Στη συνέχεια τους οδήγησε στο μέρος που είχαν κάψει τα ρούχα. Από εκεί τον πήραν στο Αρχηγείο της αστυνομίας και έδωσε κατάθεση.

Την επόμενη η αστυνομία τους οδήγησε - τον Νικολάου και τον κατηγορούμενο - στο Δικαστήριο Λεμεσού για σκοπούς έκδοσης διατάγματος προσωποκράτησης. Ενώ εβρίσκοντο μέσα στην αίθουσα του Δικαστηρίου, ο κατηγορούμενος τον ρώτησε αν μίλησε, αν είτε στιδήποτε στην αστυνομία και ο Νικολάου του 'ένεψε' - με το να σκύψει το κεφάλι του προς τα κάτω - ότι μίλησε 'ότι έδωσε στην αστυνομία κατάθεση'. Η αντίδραση του κατηγορουμένου 'ήταν κάτι σαν την απογοήτευση, σαν να μην περιμένε να έρτουν έτσι τα πράγματα."

Το θύμα του φόνου βρέθηκε μέσα στην αυλή του σπιτιού σε ένα στενό διάδρομο που σχηματίζει ο τοίχος της κουζίνας μαζί με τον τοίχο του γκαράζ.

Το σπίτι του θύματος βρίσκεται στην οδό Πετρόμπεη στη Λινόπετρα. Αποτελείται από σαλοτραπεζαρία, χώλ, δύο υπνοδωμάτια, κουζίνα, μπάνιο, μπροστινή βεράντα και πισινή βεράντα (ή βεράντα της κουζίνας). Ο διάδρομος μέσα στον οποίο βρέθηκε το θύμα βρίσκεται στη βόρεια πλευρά του σπιτιού. Μέσα στο διάδρομο εκείνο βρέθηκε πικουτί μαλλιών η αριστερή παντούφλα του θύματος, ένα πλήρες φυσίγγιο αυτομάτου όπλου, κάλυκες φυσιγγίων αυτομάτου όπλου, μαλλιά με σάρκα, φουρκέτα μαλλιών και μέρος του κρανίου του θύματος. Η δεξιά παντούφλα του θύματος βρέθηκε στο άκρο ανατολικό μέρος του διαδρόμου σχεδόν πάνω στην άκρια του πεζοδρομίου και ήταν σε απόσταση 47' από τη σκηνή της απόπειρας φόνου στην οδό Καντάρας στη Λινόπετρα. Ο Υπαστυνόμος Φίλιππος Αριστοδήμου βρήκε 4 κάλυκες φυσιγγίων στην οδό Καντάρας, 4 πάνω στο πεζοδρόμιο και 3 μέσα στην αυλή του σχολείου. Επίσης σύμφωνα με τον ίδιο μάρτυρα, στη διπλοκατοικία που βρίσκεται στην οδό Καντάρας αριθμ. 26-26Α υπάρχουν σημεία από σφαίρες, στο κάγκελλο, στους τοίχους και στο ντεπόζιτο του

νερού.

5 Ο Άδωνης Λυσιώτης, ο οποίος διατηρεί κατάστημα αθλητικών ειδών στη Λεωφόρου Ομήρου στη Λευκωσία, κατέθεσε στο Κακουργιοδικείο ότι είναι ο εισαγωγέας της
 10 κίτρινης τσάντας. Την πώλησε ο ίδιος στον εφεσείοντα γύρω στον Αύγουστο του 1986. Όταν μετά το φόνο της Τελώνη είδε τη φωτογραφία του στις εφημερίδες κατάλαβε ότι ήταν εκείνος που του είχε πωλήσει την τσάντα. Στις 6
 15 Φεβρουαρίου 1987, σε αναγνωριστική παράταξη, αναγνώρισε τον εφεσείοντα σαν το πρόσωπο στο οποίο είχε πωλήσει την τσάντα. Θυμόταν την περίπτωση της τσάντας και θυμόταν την περίπτωση των κυπέλλων γιατί είχε πωλήσει μόνον μερικές τσάντες ενώ είχε πωλήσει μεγάλο αριθμό κυπέλλων. Όταν πήγαινε στην αναγνωριστική πα-
 20 ράταξη γνώριζε την φωτογραφία του ανθρώπου που θα αναγνώριζε. Την είχε δει στις εφημερίδες για αρκετές μέρες.

20 Τη νύχτα της 15 Ιανουαρίου 1987, το θύμα στην κατηγορία απόπειρας φόνου, Λούκας Αριστείδου Χαραλάμπους, βρισκόταν στο σπίτι της αδελφής του Ξένιας Κλεάνθους, το οποίο βρίσκεται απέναντι από την αυλή του σχολείου Λινόπετρας. Σε κάποια στιγμή γύρω στις 8 μ.μ. άκουσε πυροβολισμούς. Σε διάστημα δευτερολέπτων βρέθηκε πάνω στη βεράντα της κουζίνας, η οποία βλέπει νότια προς την αυλή του σχολείου και άκουσε ένα 'σταρ-
 25 τάρισμα' αυτοκινήτου το οποίο βρισκετο μέσα στην αυλή του σχολείου δίπλα από την είσοδο. Αμέσως πρόσεξε το αυτοκίνητο που προχώρησε νότια προς τα κάτω και άναψε τα φώτα του τα μικρά. Εκινήθηκε προς τα κάτω, προχώρησε μέσα στην αυλή του σχολείου και σε κάποια στιγμή σταμάτησε και έβαλε κάποιο πρόσωπο μέσα. Η τα-
 30 χύτητά του από την ώρα που ξεκίνησε μέχρι την ώρα που πήρε το άλλο πρόσωπο ήταν μικρή. Στη συνέχεια, το αυτοκίνητο έστριψε δεξιά, όπως πήγαινε, προς τα δυτικά.

35 Όταν ο μάρτυρας αυτός είδε την πιο πάνω κίνηση του αυτοκινήτου - προς τα δυτικά - αντιλήφθηκε ότι είχε χάσει

το δρόμο γιατί η είσοδος του σχολείου είναι και έξοδος. Την ίδια στιγμή πήρε το αυτοκίνητό του το οποίο ήταν σταματημένο μπροστά από το σπίτι της αδελφής του και προχώρησε προς την κατεύθυνση της αυλής του σχολείου. Πρόσεξε ότι το άλλο αυτοκίνητο έστριψε ανατολικά προς την έξοδο. Ανέπτυξε ταχύτητα και όταν πλησίασε την έξοδο της αυλής, είδε ένα κόκκινο αυτοκίνητο με "πλάτσιες" στα πλευρά του το οποίο βγήκε έξω στο δρόμο και πήρε δυτική κατεύθυνση αναπτύσσοντας ταχύτητα. Ανέπτυξε και αυτός ταχύτητα με πρόθεση να το ακολουθήσει. Όταν προχώρησαν περίπου 300 μέτρα πρόσεξε κάποιο άτομο να βγάζει το κορμί του από την αριστερή πλευρά του αυτοκινήτου. Ήταν από τη μέση και πάνω σχεδόν έξω από το αυτοκίνητο. Αντελήφθηκε ότι θα τον πυροβολούσε και έστριψε το αυτοκίνητο του προς τα δεξιά. Ταυτόχρονα πρόσεξε φλόγες από την κατεύθυνση της θέσης του συνοδηγού και ακολούθησαν πυροβολισμοί εναντίον του.

Στις 15 Ιανουαρίου 1987, και περίπου η ώρα 11:00 το βράδυ, ζητήθηκε από τον εφεσείοντα, ενώ βρισκετο στο σπίτι του πενθερού του να μεταβεί στο Τμήμα Ανιχνεύσεως Εγκλημάτων. Εκεί ο εφεσείων συνελήφθηκε με βάση δικαστικό ένταλμα και όταν του εξηγήθηκαν οι λόγοι της σύλληψής του και του επιστήθηκε η προσοχή του στο Νόμο αυτός απήντησε ότι δεν είχε να πει τίποτε.

Το Κακουργιοδικείο αφού αναφέρθηκε στο σύνολο της μαρτυρίας που τέθηκε ενώπιόν του προέβηκε στην αξιολόγησή της αρχίζοντας από το άλλοθι του εφεσείοντα και τη μαρτυρία της υπεράσπισης. Ανέλυσε τη νομική αρχή ότι αποδοχή του άλλοθι ή δημιουργία αμφιβολίας για την ύπαρξη του οδηγεί στην απαλλαγή ενός κατηγορουμένου έχοντας κατά νου ότι εναπόκειται στην κατηγορούσα Αρχή να ανατρέψει το άλλοθι. Μετά την ανάλυση της σχετικής μαρτυρίας απέρριψε το άλλοθι του εφεσείοντα σαν ένα κατασκευάσμα που είχε επινοηθεί εκ των υστέρων.

Προχώρησε περαιτέρω με βάση την αρχή ότι εναπόκειται στην κατηγορούσα Αρχή να αποδείξει την υπόθεση

10 έχοντας κατά νου ότι εναπόκειται στην κατηγορούσα Αρχή να ανατρέψει το άλλοθι. Μετά την ανάλυση της σχετικής μαρτυρίας απέρριψε το άλλοθι του εφεσεύοντα σαν ένα κατασκέυασμα που είχε επινοηθεί εκ των υστέρων.

15 Προχώρησε περαιτέρω με βάση την αρχή ότι εναπόκειται στην κατηγορούσα Αρχή να αποδείξει την υπόθεση έστω και αν δεν γίνει δεχτή η εξήγηση του κατηγορουμένου να αξιολογήσει τη μαρτυρία της κατηγορούσας Αρχής, στο επίκεντρο της οποίας ήταν η μαρτυρία του Νικολάου για τον οποίο κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι ήταν συναυτουργός, δηλαδή πρόσωπο που είναι *participes criminis* στο ειδικό ποινικό αδίκημα που βρίσκεται στο κατηγορητήριο ή πρόσωπο που παρέχει συνδρομή ή παρακινεί ή
20 συμβουλεύει ή προαγάγει τη διάπραξη του ποινικού αδικήματος. Όσον αφορά δε μια κατηγορία για κλοπή, πρόσωπα που πήραν στην κατοχή τους κλοπιμαία, και σε δίκη του κλέφτη πρόσωπα που δέχτηκαν τα κλοπιμαία από τα χέρια του κλέφτη. (Βλέπε *Demetriou v. The Republic* (1961) C.L.R. 309 στην οποία υιοθετήθηκαν οι αρχές που
25 διατυπώθηκαν στην υπόθεση *Davis v. D.P.P.* (1954) 1 All E.R. 507 (H.L.).

30 Αναφέρθηκε στη συνέχεια το Κακουργιοδικείο στην προσέγγιση μαρτυρίας συναυτουργού και στις αρχές που διέπουν το θέμα όπως συνοψίστηκαν στην υπόθεση *Zacharia v. The Republic* (1962) C.L.R. 52 και στις σχετικές Αγγλικές αποφάσεις. *D.P.P. Hester* [1972] 3 All E.R. 1056 (H.L.), *D.P.P. v. Kilbourne* [1973] A.C. 729 (H.L.), *Boardman v. D. P.P.* [1974] 3 All E.R. 807 (H.L.) *R. v. Turner* 61
35 Cr. App.R. 67, *Liatsos v. The Police* (1968) 2 C.L.R. 15, *Vouniotis v. The Republic* (1975) 2 C.L.R. 34, *Psaras v. The Republic* (1987) 2 C.L.R. 132 και η πρόσφατη απόφαση *Attorney General of Hong Kong v. Wong Munk Pink* [1987] 2 All E.R. 488.

5 Και κατέληξε με την απόφαση του Δικαστηρίου των Λόρδων στην υπόθεση *R. v. Spencer* [1986] 2 All E.R. 928 στην οποία λέχθηκε πως όταν το Δικαστήριο προειδοποιεί

τον εαυτό του για τον κίνδυνο αποδοχής της μαρτυρίας συναυτουργού ή ύποπτου μάρτυρα, δεν χρειάζεται να χρησιμοποιήσει νομική τελετουργική γλώσσα, αλλά απλώς φρασεολογία η οποία να αποδίδει επαρκώς την προειδοποίηση. 10

Ασχολήθηκε στη συνέχεια με τις εισηγήσεις της υπεράσπισης και έδωσε τη δική του προσέγγιση και κατέληξε με τα πιο κάτω: 15

"Στην αξιολόγηση της αξιοπιστίας του Νικολάου θα έχουμε συνέχεια κατά νουν και θα υπενθυμίζουμε συνέχεια τους εαυτούς μας ότι ένας συναυτουργός είναι σπιλωμένος μάρτυρας του οποίου η μαρτυρία μπορεί να επηρεάζεται από τη σχέση του με το έγκλημα και είναι επομένως επικίνδυνο να βασισθούμε στη μαρτυρία του χωρίς ενίσχυση. Θα υπενθυμίσουμε ταυτόχρονα τους εαυτούς μας ότι η προσέγγιση της αξιοπιστίας του Νικολάου θα πρέπει να γίνει με την αναγκαία υπό τις περιστάσεις επιφύλαξη, καχυποψία, περίσκεψη και προσοχή. 20 25

Αφού εξετάσαμε την αξιοπιστία του Νικολάου έχοντας συνέχεια υπόψη μας τις πιο πάνω αρχές και υπενθυμίσεις και σε συσχετισμό με τη μαρτυρία όλων των μαρτύρων κατηγορίας, ανεξάρτητων και μη, καθώς και σε συσχετισμό με την ολότητα της ενώπιόν μας μαρτυρίας και αφού ελάβαμε επίσης υπόψη την πολύ καλή εντύπωση που μας έκαμε ο Νικολάου στο εδώλιο του μάρτυρα, βρίσκουμε τη μαρτυρία του αξιόπιστη και είμαστε διατεθειμένοι να βασιστούμε πάνω σ' αυτή τη μαρτυρία χωρίς ενίσχυση. 30

Στην εξέταση και αξιολόγηση της μαρτυρίας του Νικολάου ελάβαμε υπόψη μας και τα ακόλουθα: 5

- (1) Το γεγονός ότι γνώριζε ότι ο κατηγορούμενος ήταν στο μπάνιο και ότι ο κατηγορούμενος βρέθηκε στο σπίτι της αρραβωνιαστικιάς του λίγα μόνο λεπτά

στην εγκληματική επιχείρηση. Κατονόμασε σαν συνεργάτη του τον κατηγορούμενο. Ήταν αδιαμφισβήτητο ότι είχε συνεργάτη. Διερωτώμαστε τί λόγο είχε να μην αποκαλύψει τον πραγματικό συνεργάτη του και να επιμένει να ενοχοποιήσει τον κατηγορούμενο μη γνωρίζοντας καθόλου πού δυνατό να ήταν ο κατηγορούμενος κατά τον ουσιώδη χρόνο, αν μάλιστα λάβουμε υπόψη ότι ήταν επί θυγατρί γαμβρός Λοχία της αστυνομίας.

10 Αναφορικά με τη μαρτυρία της Κατηγορούσας Αρχής άλλη από εκείνη του Νικολάου, τηρουμένων των όσων είπαμε πιο πάνω στις παραγράφους 9, 10 και 11, γίνεται δεκτή γιατί την κρίνουμε αξιόπιστη.

15 Έχοντας υπόψη την πιο πάνω κατάληξή μας σχετικά με τη μαρτυρία του Νικολάου, βρίσκουμε ότι τα γεγονότα της επίδικης εγκληματικής επιχείρησης έχουν ξετυλιχθεί όπως ακριβώς τα έχει εξιστορήσει ο Νικολάου και κάμνουμε το ανάλογο εύρημα.

Βρίσκουμε περαιτέρω:

20 (α) Ότι ο κατηγορούμενος ήταν το πρόσωπο που ήταν μαζί με το Νικολάου.

25 (β) Μετά που είχε ανοίξει η μπροστινή πόρτα του σπιτιού του θύματος ο Νικολάου έφυγε από εκεί και πήγε στο αυτοκίνητό του. Ο κατηγορούμενος έμεινε εκεί και είναι ο δράστης των πυροβολισμών, με το αυτόματο τύπου καλασνίκοφ (Τεκ. 52) οι οποίοι, πυροβολισμοί, επέφεραν τον θάνατο του θύματος.

30 (γ) Μετά που ο κατηγορούμενος εγκατέλειψε τη σκηνή του φόνου, μπήκε στο αυτοκίνητο του Νικολάου και ενώ προσπαθούσαν να διαφύγουν μέσον της οδού Καντάρας, ο κατηγορούμενος πυροβόλησε με το καλασνίκοφ εναντίον του Λούκα Αριστείδου Χαραλάμπους, ο οποίος είχε αρχίσει την καταδίωξή τους.

Έχοντας υπόψη την χρονική διάρκεια που χρειάζεται για την κάλυψη της κάθε απόστασης όπως δόθηκε με τη μαρτυρία του Λοχία Δημητρίου και τον χρόνο που χρειάζεται για την επιδιώρθωση του αυτοκινήτου - περίπου 5 λεπτά - όπως δόθηκε από τη μαρτυρία του Νικολάου - ακόμη και ο κατηγορούμενος είπε ότι προηγούμενη βλάβη διορθώθηκε σε 2-3 λεπτά - βρισκουμε ότι ήταν δυνατή η άφιξη των δραστών στη Λεμεσό κατά την ώρα που αναφέρεται στη μαρτυρία του Νικολάου (γύρω στις 7.00 με 7.15) έστω και αν ξεκίνησαν από την περιοχή 'τζιμηήστρα' λίγο μετά τις 6.00 μ.μ."

Ο ευπαιδευτος δικηγόρος του εφεσείοντα συμφώνησε με τη νομική θέση όπως τη διατύπωσε το Κακουργιοδικείο, αλλά εισηγήθηκε ότι παρόλα τα ορθά πλαίσια που έθεσε εισηγήθηκε ότι η μαρτυρία δεν εξετάστηκε κάτω από το πρίσμα της σπίλωσης του μάρτυρα και της καχυποψίας για την αξιολόγησή του.

Οι τρεις λόγοι εφέσεως που παρατίθενται στην ειδοποίηση εφέσεως αρ. 5564, που καταχωρήθηκε από το δικηγόρο του εφεσείοντα, είναι οι πιο κάτω:

"1. Η καταδίκη του Κατηγορουμένου και στις δύο κατηγορίες η οποία εστηρίχθη μόνο στη μαρτυρία του συναυτουργού ήταν υπό τες περιστάσεις ανασφαλής καθ' ότι η εν λόγω μαρτυρία σε ουσιώδη σημεία της ήτο αντίθετη με άλλη ανεξάρτητη πραγματική και προφορική μαρτυρία σε βαθμό που να καθίσταται αναξιόπιστη.

2. Το εύρημα του Κακουργιοδικείου ότι η ισχυριζόμενη συνάντηση του συναυτουργού με το Κατηγορούμενο στις 14.1.1987 ημερομηνία κατά την οποίαν κατ' ισχυρισμόν αποφασίσθη η διάπραξη της ενόπλου ληστείας έγινε πριν από το μεσημέρι είναι αυθαίρετο καθ' ότι ο ίδιος ο συναυτουργός ανέφερε στη μαρτυρία του ότι η συνάντησή των έγινε το απόγευμα της ημέρας εκείνης μετά την επιστροφή από τον σταθμό βενζίνης. Επί του σημείου αυτού υπάρχει ανεξάρτητη μαρτυρία η

οποία παρεγνωρίσθη και ή αγνοήθη και η υποβαθμίσθη χωρίς λόγο από το Πρωτόδικο Δικαστήριο.

3. Το Κακουργιοδικείο από τη στιγμή που δεν εδέχθη ούτε εύρε άλλη ενισχυτική και ανεξάρτητη μαρτυρία, 5
 προτού βασισθή μόνο στη μαρτυρία του συναυτουργού όφειλε να εξετάσει αυτή με τη μεγαλύτερη δυνατή προσοχή και καχυποψία έχοντας κατά νου ότι η ρηθείσα μαρτυρία ήτο δυνατό να είναι σπλωμένη από το άμεσο 10
 συμφέρο και τη σχέση του συναυτουργού με το έγκλημα. Η προσεκτική εξέταση αυτής της μαρτυρίας δεν μπορεί να είναι λεκτική και θεωρητική, αλλά πραγματική και ενδελεχής σε όλα τα σημεία ουσίας χωρίς περιθώρια αμφιβολίας, αβεβαιότητας ή λάθους πάντοτε δε 15
 σε συσχετισμό με την ολότητά της ενώπιόν του μαρτυρίας."

Θα πρέπει να σημειωθεί εδώ ότι και ο ίδιος ο εφεσείων καταχώρησε σημειώμα εφέσεως με μόνο λόγο ότι είναι 20
 αθώς.

Προς υποστήριξη του πρώτου λόγου εφέσεως ο ευπαίδευτος 20
 συνήγορος του εφεσείοντα υπέδειξε αριθμό ξεχωριστών περιπτώσεων που το Κακουργιοδικείο αποφάνθηκε ότι άλλοι ουσιώδεις μάρτυρες έκαμαν λάθος και ότι ο 25
 μόνος σωστός, όπως το έθεσε, ειλικρινής και αξιόπιστος μάρτυρας κατά το Κακουργιοδικείο, στα σημεία αυτά ήταν ο συναυτουργός Νικολάου.

Αναφέρθηκε στην μαρτυρία των, ιδιοκτήτη σταθμού βενζίνης, Χαράλαμπου Νεοφύτου και Πολύκαρπου Ναπολή, η οποία διαψεύδει τη μαρτυρία του Νικολάου ότι είχε 30
 ζητήσει από τον εφεσείοντα να τον προμηθεύσει με βενζίνη.

Ήταν επίσης η εισήγηση της υπεράσπισης ότι η μαρτυρία των δύο αυτών μαρτύρων διαψεύδει τον ισχυρισμό του Νικολάου ότι στις 14 Ιανουαρίου 1987 μετέφερε τον 35
 εφεσείοντα για να βρει δουλειά επειδή την ίδια ημέρα, σύμφωνα με τον μάρτυρα Ναπολή δεν είχε φύγει από το

γκαράζ.

Το Κακουργιοδικείο αναφέρθηκε στην εισήγηση αυτή και παρατήρησε τα πιο κάτω:

"Πάνω στην πιο πάνω εισήγηση, παρατηρούμε ότι δεν υπάρχει σύμπτωση ανάμεσα στη μαρτυρία των Μ.Κ.13 και Μ.Κ.45. Ο μεν Μ.Κ.13 λέγει ότι ο Νικολάου πήγε μόνος του κατά το μεσημέρι και νομίζει ότι έβαλε βενζίνη. Ο δε Μ.Κ.45 λέγει ότι πήγαν και οι δύο και έβαλαν βενζίνη. Ο Νικολάου λέγει ότι γέμισε το αυτοκίνητο με βενζίνη στις 15/1/87. Επομένως, όπως έχει η υπόλοιπη μαρτυρία της Κατηγορούσας Αρχής πάνω στο ζήτημα της βενζίνης, δεν αποτελεί αδιαμφισβήτητη διάψευση του Νικολάου. Τονίζουμε ότι δεν έχει και τόση σημασία πότε ακριβώς έβαλε την βενζίνη. Σημασία έχει ότι έβαλε βενζίνη και αυτό είναι αδιαμφισβήτητο γιατί το αυτοκίνητο δεν έμεινε από βενζίνη.

Εν πάση περιπτώσει η απουσία σύμπτωσης ανάμεσα στις 3 εκδοχές θα οφείλεται σε λάθος.

Αναφορικά με τη μαρτυρία του Μ.Κ.45 για την μη απουσία του Νικολάου από το γκαράζ το απόγευμα της 14/1/87, ο Μ.Κ.45 δεν ήταν συνέχεια εκεί. Επομένως δεν αποκλείεται η συνάντηση του Νικολάου με τον κατηγορούμενο να έγινε την ώρα της απουσίας του Μ.Κ.45 από το γκαράζ και πριν πάει στο γκαράζ ο Μ.Κ.45. Επίσης, όπως άλλωστε αναφέρεται πιο πάνω ο Μ.Κ.45 πιθανό να κάμνει λάθος αναφορικά με τις κινήσεις του Νικολάου εκείνη την ημέρα."

Η δεύτερη περίπτωση αναφέρετο στο επεισόδιο των πυροβολισμών και στις κινήσεις του αυτοκινήτου του Νικολάου μέσα στην αυλή του σχολείου και τη διαφυγή των δραστών. Η εισήγηση της υπεράσπισης ήτο ότι ο Νικολάου διαψεύδεται από τη μαρτυρία του Λουκά Χαραλάμπους και της Ξένιας Κλεάνθους.

Το Κακούργιοδικείο αφού αναφέρθηκε στα επεισόδια αυτά είπε τα πιο κάτω:

5 "Παρατηρούμε ότι και οι τρεις μάρτυρες (Μ.Κ.3, 9 και 30) εξιστόρησαν μια πτυχή της υπόθεσης η οποία διαδραματίστηκε αμέσως μετά τους πυροβολισμούς. Κρίνουμε ότι κάτω από το κράτος της αγωνίας και σύγχυσης που δημιουργήθηκε είναι δυνατό κάποιος από τους 3 να κάμει λάθος και όχι να ψεύδεται. Προσθέτουμε ότι η μαρτυρία και των τριών μαρτύρων ως προς το 10 τί διαδραματίστηκε μέσα στην αυλή του σχολείου, μετά την ρίψη των πυροβολισμών, δεν έχει ουσιώδεις διαφορές. Οι διαφορές που παρουσιάζονται αφορούν το ακριβές στάδιο διαδραμάτισής του."

15 Η τρίτη περίπτωση αναφέρεται στην μεταφορά των δραστών από την γέφυρα του Ψεματισμένου στη Λευκωσία από τον οδηγό ταξί Κλείτο Αντωνιάδη που με την κατάθεσή του όπως ισχυρίζεται διαψεύδει το Νικολάου επειδή αυτός είπε ότι κρατούσε την γκριζα τσάντα και ο 20 μάρτυρας είπε ότι κρατούσε την κίτρινη. Ο Νικολάου είπε ότι η Αστυνομία που ήταν στα φώτα της βιομηχανικής περιοχής έριξε πάνω του το φανάρι ενώ ο μάρτυρας είπε ότι δεν το σταμάτησαν. Το Κακούργιοδικείο απάντησε το επιχείρημα αυτό με τα πιο κάτω:

"Παρατηρούμε ότι:

25 (α) Ο Μ.Κ.32 είπε ότι η γκριζα τσάντα ήταν μεγαλύτερη από την κίτρινη. Οι τσάντες είναι τεκμήρια ενώπιόν μας και η γκριζα τσάντα είναι σαφώς μικρότερη από την κίτρινη.

30 (β) Ο Μ.Κ.32 σε πολλές ερωτήσεις απαντούσε ότι δεν θυμόταν. Δέχθηκε ότι υπήρχαν δύο αστυνομικοί εκεί. Η παρουσία τους και η παράλειψη λήψεως οποιουδήποτε μέτρου - έστω υποτυπώδους - ελέγχου των διερχομένων αυτοκινήτων, αντιστρατεύεται αυτόν τούτο τον σκοπό της παρουσίας τους εκεί.

Ενόψει της λανθασμένης περιγραφής του μεγέθους των τσάντων από τον Μ.Κ.32, δεν αποκλείεται ο Μ.Κ.32 να κάμνει και λάθος όταν περιγράφει και τους μεταφορείς τους."

Ένα άλλο σημείο στο οποίο έγινε εισήγηση ότι το Δικαστήριο έσφαλλε είναι αναφορικά με την ώρα που έφυγε ο εφεσείων από το σπίτι της αρραβωνιαστικιάς του το βράδυ της 15 Ιανουαρίου. Ήταν ο ισχυρισμός του Νικολάου ότι μετά που εναυάγησε η επιχείρηση την πρώτη ημέρα είχαν συνεννοηθεί να συναντηθούν την επαύριο, 15 Ιανουαρίου η ώρα 5:30 μ.μ. σε συγκεκριμένο μέρος πίσω από την εκκλησία του Αποστόλου Βαρνάβα στη Δασούπολη.

Η υπεράσπιση εισηγήθηκε ότι δεν ήτο δυνατό ο εφεσείων να είχε διευθετήσει με το Νικολάου να τον συναντήσει στις 14 Ιανουαρίου 1991 και ώρα 6:30 μ.μ. και να καθεται ανέμελος ο εφεσείων στο σπίτι του μέχρι τις 7:15 περίπου που είχε ειδοποιηθεί για το δυστύχημα του κουριάδου του.

Το Κακούργιοδικείο παρατήρησε ότι η μη τήρηση της ώρας του ραντεβού από μόνη της δεν μπορούσε να διαψεύσει το μάρτυρα γιατί ένας μπορεί να μη είναι συνεπής στο ραντεβού του για πάρα πολλούς λόγους. Εξάλλου το ραντεβού είχε οριστεί γύρω στις 6:30 - 7:00 μ.μ. Ο Νικολάου έφθασε γύρω στις 6:30 και το δυστύχημα συνέβηκε περίπου την ίδια ώρα με την ώρα του ραντεβού. Επιπρόσθετα, τόνισε το Κακούργιοδικείο, ήταν αδιαμφισβήτητο ότι ο Νικολάου ήτο εκεί την ώρα του δυστυχήματος.

Μια άλλη περίπτωση που επικαλέσθηκε η υπεράσπιση αναφορικά με την αξιοπιστία του Νικολάου ήταν ότι είχε εφεσείων τον συνάντησε στο μέρος που έκαψαν τα ρούχα 5-10 λεπτά μετά τις 5:30, ενώ σύμφωνα με τη μαρτυρία της αρραβωνιαστικιάς του και των πενθερικών του εκείνη την ώρα ήταν στο σπίτι.

Το Κακούργιοδικείο υπέδειξε ότι η αρραβωνιαστικά

του είπε:

5 "Υπενθυμίζουμε ότι η αρραβωνιαστικιά του είπε: 'Νομίζω είχε φύγει μετά το βράδυ, εννοώ 6.30-7.00 το βράδυ, νομίζω'. Ο πενθερός του είπε ότι έφυγαν από το σπίτι γύρω στις 6.00 και ο κατηγορούμενος ήταν ακόμα εκεί· και η πενθερά του είπε ότι έφυγαν στις 6.00.

10 Εξέταση της μαρτυρίας της αρραβωνιαστικιάς του δείχνει ότι δεν ήταν καθόλου σίγουρη για τις ώρες. Σε 4 προηγούμενες περιπτώσεις που ρωτήθηκε για την ώρα χρησιμοποιούσε τη λέξη 'νομίζω' ή έλεγε 'δεν θυμούμαι'. Το 'γύρω στις 6.00' που λέγει ο πενθερός του κατηγορουμένου και η ώρα 6.00 που λέγει η πενθερά του δεν απέχουν από την ώρα που έδωσε ο Νικολάου αν μάλιστα λάβουμε υπόψη τον χρόνο - 4 λεπτά - που χρειάζεται ένας πεζός για να καλύψει την απόσταση από το

15 σπίτι της αρραβωνιαστικιάς του κατηγορουμένου μέχρι το μέρος της συνάντησης· και το γεγονός ότι ο Νικολάου δεν κρατούσε ρολόϊ και χρησιμοποιούσε τη λέξη 'γύρω' όταν αναφέρετο στην ώρα.

20 Ένα άλλο επιχείρημα που προβλήθηκε από μέρους του ευπαιδευτού συνηγόρου του εφεσείοντα είναι ότι το Δικαστήριο ασχολήθηκε περισσότερο με τους μάρτυρες κατηγορίας και δεν αναφέρθηκε στην μαρτυρία της υπεράσπισης και ότι με αυτό τον τρόπο το Κακουργιοδικείο υποβάθμισε τη μαρτυρία αυτή.

25 Δεν νομίζουμε ότι το παράπονο αυτό ευσταθεί. Το Κακουργιοδικείο ασχολήθηκε, κατά την κρίση του, με την ολότητα της μαρτυρίας και σε όση έκταση έκρινε αυτό αναγκαίο και η θέση αυτή είναι αυταπόδεικτη από τα αποσπάσματα του σκεπτικού της αποφάσεώς του, τα οποία

30 έχουμε παραθέσει πιο πάνω.

Υποδείχθηκαν από πλευράς υπεράσπισης και ένα δύο άλλα σημεία όσο αφορά τα ευρήματα του Κακουργιοδικείου ως προς τα γεγονότα της υπόθεσης, αλλά κρίνουμε

35 περιττό να ασχοληθούμε με αυτά γιατί έχοντας εξετάσει

τη μαρτυρία στην ολότητά της καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι το Κακουργιοδικείο ορθά προσέγγισε την όλη υπόθεση από νομικής πλευράς και σε ότι αφορά την εκτίμηση και αξιολόγηση της προσαχθείσας μαρτυρίας. Έδωσε εκταταμένη αιτιολογία στο σκεπτικό της απόφασής του για τους λόγους που αποδέχθηκε τη μια ή την άλλη εκδοχή και δεν έχει προβληθεί οποιoσδήποτε λόγος που θα μας έκαμνε ως Εφετείο να επέμβουμε στα ευρήματα του Κακουργιοδικείου και στα συμπεράσματά του που στηρίζονται πάνω στην αξιοπιστία των μαρτύρων όπως αυτή αξιολογήθηκε από αυτό, που είχε την ευκαιρία να ακούσει και να δει τους μάρτυρες και να κρίνει την όλη τους συμπεριφορά.

Η υπόθεση *R. v. Slack* [1989] 3 All E.R. 90, που επικαλέσθηκε ο ευπαίδευτος δικηγόρος του εφεσείοντα, όπως και η υπόθεση *Hui Chi-Ming v. R.* [1991] 3 All E.R. 89 δεν τον βοηθούν γιατί οι αρχές που καθορίστηκαν σε αυτές ήταν οι αρχές που επικαλέσθηκε το ίδιο το Κακουργιοδικείο. Η οποιαδήποτε διαφορά έγκειται στα διαφορετικά γεγονότα πάνω στα οποία εφαρμόστηκαν οι καθιερωμένες αυτές αρχές στις δύο πιο πάνω υποθέσεις.

Δεν δεχόμαστε την εισήγηση της υπεράσπισης ότι το Κακουργιοδικείο στην υπόθεση αυτή έκρινε την υπόλοιπη μαρτυρία και θεώρησε τη μαρτυρία ου Νικολάου ως το μέτρο κρίσης της όλης άλλης μαρτυρίας και εκεί που υπήρχε αντίφαση μεταξύ των δύο εδέχετο τη μαρτυρία του συναυτουργού, αντί της άλλης μαρτυρίας, πράγμα αντίθετο από τα κριτήρια που τέθηκαν στην υπόθεση *Zacharia v. The Republic* (1962) C.L.R. 52.

Δεν νομίζουμε πως αυτή ήταν η προσέγγιση του Κακουργιοδικείου, αντίθετα εξέτασε το σύνολο της μαρτυρίας και εξήγησε γιατί δεν εδέχετο τις άλλες εκδοχές εκεί που σε ορισμένα σημεία συγκρούονται ή ήσαν διαφορετικές σε λεπτομέρειες από την εκδοχή του Νικολάου.

Με βάση το σύνολο της προσαχθείσας μαρτυρίας, το

5 Δικαστήριο τούτο, ασκών τη δικαιοδοσία του ως Εφετείο, δεν είναι διατεθειμένο να επέμβει με τις διαπιστώσεις του Κακουργιοδικείου ως προς τα γεγονότα, το οποίο είχε το πλεονέκτημα να δει τη συμπεριφορά των μαρτύρων και να βρει ότι έχει ικανοποιηθεί. Συνεπώς το Κακουργιοδικείο δεν έσφαλε στηριζόμενο στη μαρτυρία αυτή.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους οι εφέσεις απορρίπτονται.

Οι εφέσεις απορρίπτονται.